

ŠARENI LEPTIRIĆI

Peti festivalski dan.

Volim sunce.

Mi ljudi smo „čudne biljke“. Kad je kiša, kad će sunce. Kad je sunce, ne može se živjeti.

Zaboravljamo da su to blagodati, i kiša i sunce, snijeg bijeli, paperjaste pahulje, oblaci, šume, rijeke, vjetar koji nas miluje...

Ja razgovaram sa svima njima. Zahvaljujem im se što postoje.

Jučer smo gledali dvije predstave.

Prva je govorila o depresiji kod djece, a sinoć na okruglom stolu Sejo Đulić reče da on sa devet godina nije znao ni izgovoriti tu riječ.

Sjetih se jedne stare nane koja je slušala svog oženjenog sina kako pravda postupke svoje djece riječima „pubertet, štaš im, proći će“.

Kad joj je dodijalo, onako preko naočala, držeći pletivo u rukama, upita: „Sine, je li taj bubertet bio i kad sam ja bila mala?“

Hah, vremena se mijenjaju. Valja to sve stići.

Mislim da dijete treba da trči livadama, igra se sa šarenim leptirićima, ganja loptu... Treba da bude dijete.

Svi trebamo zadržati dijete u sebi, nebitno koliko čovjek ima godina i ova depresivna riječ „depresija“ će izgubiti smisao.

Mladi Mostarci su se igrali na sceni.

„Ženski snovi“ su sasvim ispravni u ovom „surovom svijetu“ u kojem vladaju muškarci.

Neka ostane među nama, ne bih da se čuje od mene, ali eto kako muškarci vladaju da se u mnogim gradovima otvaraju sigurnosne kuće za muškarce.

Hvala ekipi iz Nove Bile na komično prikazanoj stvarnosti, a znamo da je stvarnost šega, što je dobro.

Večeras „Oblaci“.

Anto Bilić sa svojim kazalištem.

Uživajmo!

Mi idemo dalje.

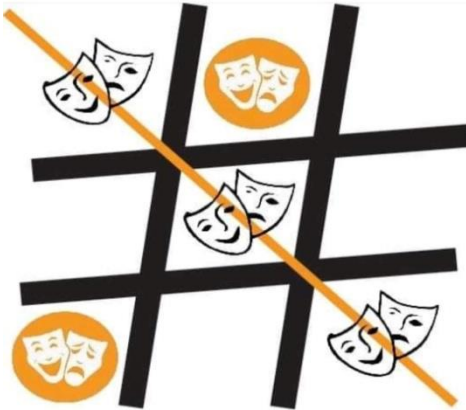
MEDIJI O NAMA

4 h · 🌐

NAJAVA ZA PETI DAN 51. TEATARSKOG
FESTIVALA BIH FEDRA

Nakon uspješna četiri dana Festivala, te već sedam odigranih predstava, u ponedjeljak, 15.07., bugojanski teatarski zaljubljenici će imati priliku svoj dan početi sa razigranom grupom mladih ljudi i njihovu prezentaciju projekta „Teatar i ja: izgradnja životnih vještina kroz umjetnost“. Nakon toga, u 20:30 časova, u režiji Ante Bilića, predstaviti će se Hrvatsko amatersko kazalište Travnik sa predstavom „Oblaci“.

4 h · 🌐

U nedjelju, 16.07., četvrti dan festivala počinje razigrano s najmlađim teatarskim zaljubljenicima i prvom predstavom na „FEDRICI“.

bug.ba

Četvrti dan Teatarskog festivala BiH FEDRA - Bug.ba
- Info portal Bugojno

O PREDSTAVI

DP Eko Art Bugojno
PATULJAK TAJNOG IMENA
(prema priči braće Grimm)

Režija: kolektiv DP Eko Art Bugojno

Igraju:

Jasmina Velagić
Iva Lučić
Zara DuvnjaK
Hanah Hozić
Selina Hrvat
Adna Hamzić
Arijana Ždralović
Nejla Mujić
Asja Jahja

uz pomoć i podršku Ele, Jasmine, Danisa,
Asmira i Adele

Izbor muzike: kolektiv DP Eko Art
Bugojno

Kostim, scenografija, rekvizita: kolektiv
DP Eko Art Bugojno

*"Šta nam sve može natovariti nevolje na vrat?
Hvalisavost...
I brzopletost.*

*A obećanje?
Šta vi mislite?*

*Mala grupa Eko Art vam ponovo priča važnu priču..
Igramo, maštamo, lutkamo... I pomažemo u nevolji."*

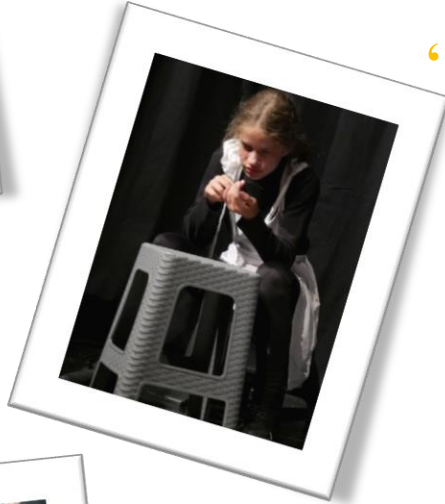
Predstava je namijenjena djeci (uzrasta 5+) i obuhvata različite dramske tehnike i izraze: fizički i govorni teatar, kao i lutkarski: igru sjena (plošne/štapne lutke) i ginjol lutke.

SA PREDSTAVE

PATULJAK TAJNOG IMENA

DP Eko Art

RAZGOVOR SA...

glumicama u predstavi

“Patuljak tajnog imena”:

ZARA DUVNJAK

i SELINA HRVAT

i

voditeljicom DP Eko Art:

SANJA KRNJAJIĆ

Zara, možeš li nam reći, iz perspektive mlade glumice, kako ti je bilo raditi na ovoj predstavi i koja je tvoja uloga?

Ja sam igrala ulogu Rizničara i Lovca. Bilo je zanimljivo raditi na predstavi, proces nastanka i sve ostalo je bilo jako čarobno i maštovito, tako da sam jako uživala u tome.

Koliko dugo si ti u Eko Art-u i da li ti je ovo jedna od najdražih predstava ili ipak ne?

Dugo sam u Eko Art-u, a može se reći i da mi je ovo jedna od dražih predstava.

Selina, u predstavi se služite različitim lutkarskim tehnikama, različitim lutkama, pa čak i igrom sjena, a kostimografiju, režiju i scenografiju potpisuje kolektiv. Kako je bilo raditi sve to grupno i kako je tekao proces nastanka predstave?

Meni je bilo dosta zanimljivo, sve je išlo po određenom planu i sve je išlo dobro. Na kraju smo dobili, po meni, izvrsnu predstavu.

Je li zahtjevno biti mala, mlada lutkarica i koristiti se lutkama u jednoj dramskoj predstavi?

Do sada nisam imala priliku da budem lutkarica, jer sam tu tek godinu dana, ali sam imala priliku da se iskušam kao glumica.

Kakve su impresije tvojih kolega iz predstave?

Imali smo malo problema dok smo to napravili, jer nismo znali kako da namjestimo niti igru sjena, niti patuljka, ali na kraju je sve došlo na svoje i napravili smo odličnu predstavu.

Na kraju, reci nam koju ulogu igraš i kako je bilo igrati?

Igram dvije uloge, Mlinara i Dvorsku damu. Meni je zaista bilo lijepo, jer sam vidjela da neki ljudi sjede čak i na stepenicama, tako da mi je baš bilo drago.

Sa nama je ovog jutra i Sanja, voditeljica DP Eko Art-a, a ona će nam reći nešto više o predstavi.

Mi pokušavamo svaki put raditi predstave koje su bliske uzrastu naših članova, a imamo vrlo „šarenu“ grupu u kojoj najmlađa članica ima 6 god. Morali smo naći temu koja je svima njima jednako zanimljiva. Djeca su uživala u radu na predstavi, koristeći se različitim tehnikama. Predstava nosi jednu određenu pouku i važno pitanje, a to je „Da li smijemo nešto obećati, a da nismo sigurni da to možemo i ispuniti?“.

Budući da naredne godine slavite 20. godina Eko Art-a, recite mi koliko je vama važno učešće na FEDRI?

Svih ovih 20 godina smo pokušavali napredovati u onome čime se mi bavimo, a to je dramski odgoj. Važno je istaći da Eko Art na neki način odgaja mlade ljude nizom vještina koje su im potrebne za život i na to smo izrazito ponosni. Također, važno nam je što naši učesnici učestvuju na FEDRI gdje imaju priliku naučiti mnogo toga na predstavama drugih grupa, okruglim stolovima itd.

OKRUGLI STO

SMRT JE MOJA LJUBAV

Strajo Krsmanović, moderator okruglog stola, pozdravio je sve prisutne i poželio dobrodošlicu mladom ansamblu iz Mostara. Prije nego što se kaže nešto o predstavi Strajo K. je osjetio potrebu da se obrati organizatorima festivala s prijedlogom da razmisle o dodjeli nagrade za životno djelo Seadu Đuliću s obzirom na to da Mostarski teatar mladih djeluje 50 godina i da sve te godine djeluju po principu „uprkos“. Uz sve teškoće od samog osnivanja uspjeli su da opstanu. Dodao je da ima još mnogo ljudi u našim sredinama koji su dali veliki doprinos amaterizmu i teatru uopće, ali da se u ovom trenutku teško može naći boljeg od Seada. Vjeruje da bi Seadu, koji je cijeli svoj život posvetio teatru, nagrada FEDRE značila više nego nekakva državna nagrada.

Vahid Duraković je rekao da je direkcija festivala već donijela odluku da od sljedeće godine to bude redovna praksa.

Strajo je dodao da je Mostarski teatar mladih uvijek dolazio sa ambicioznim i angažovanim teatrima i ovo je jedna scenska etida sa vrlo ozbiljnim i odgovornim

angažmanom kako bi progovorila o velikom problemu među mladom populacijom, problemu koji je možda nastao i kao posljedica rata, ali i među poslijeratnim generacijama koje žive u opterećenoj sredini. Depresija je zaista jedan velik i ozbiljan problem o kojem je Mostarski teatar mladih progovorio na svoj način i u svom stilu. Pitao je Seada Đulića šta njemu znači angažman u ovom smislu, angažman koji nije samo pozorišni, nego i društveni.

Sead Đulić kaže da su od samog osnivanja, prije 50 godina, znali čime neće da se bave, ali uvijek je bilo prisutno traganje za onim šta istinski žele i to ih drži svježim. Uvijek su znali da neće biti zabavljački teatar, nego su željeli biti teatar za mlade koji je društveno angažiran, teatar koji govori o problemima koji tište mlade ljude bez obzira da li se radi klasika ili nešto što krene od ideje koja se razradi u teatru. Dvije stvari su bile ključni okidač kada je ova predstava u pitanju. Naime, jedna kolegica iz teatra je prije dvije godine otišla na neke „druge scene“, tako da u ovoj predstavi ima njene poezije, dramskih tekstova i uloga koje je ona igrala, ali je muku mučila i sa svim o čemu se govori u ovoj predstavi i razmišljali su dosta o tome da naprave predstavu koja je posvećena njoj, a onda se još prošle godine pojavila djevojčica od devet godina iz dječije scene koja se borila sa problemom depresije. Nakon istraživanja i razgovora sa mladom ekipom odlučili su da bi bilo potrebno progovoriti o ovoj temi.

Strajo Krsmanović je zamolio nekog iz ansambla da podijeli svoje iskustvo rada na ovoj predstavi s obzirom na to da su svi mladi, a tema o kojoj progovaraju teška.

Emana Tabaković kaže kako smatra da se nikom od njih nije bilo teško saosjećati sa likovima i tekstovima koje lik nosi zato što imaju kolegicu u mlađoj grupi koja se bori sa depresijom, ali imaju dodira i u svojim užim i širim porodicama u kojima prepoznaju ljude, situacije i stanja o kojima govore u predstavi.

Strajo Krsmanović dodaje kako su predstavu završili muzičkom numerom koja je kao muzikoterapija, ali imaju i pozorište kao neka vrsta terapija. Zanimalo ga šta njima znači rad u pozorištu i koliko im dramski odgoj bio prilika da se „isprazne“.

Arduana Macić kaže da je u teatru od devete godine i prošla je kroz mnoge faze sa Seadom Đulićem. Kada ona ili bilo ko od kolega ima neki problem, svjesni su da u teatru mogu pričati o svemu bez straha da neće biti shvaćeni i to im, kao mladim ljudima, zaista mnogo znači.

Adrijana Gavrić, članica stručnog žirija, bila je zbunjena na početku predstave jer se govori o ratu, a onda se priča o depresiji, na šta je Sead Đulić replicirao da se radi o dijelovima glumačkih zadataka koje je igrala Amra Prutina kojoj je ova predstava i posvećena.

Božana Bijelić ističe kako se u današnje vrijeme glorifikuje kult ličnosti i individualizam, a upravo to odvajanje je pogodno tlo za probleme i nesreće pa se postavlja pitanje da li bi povratak porodici, odnosno držanje unutar porodice mogao da spriječi pandemiju mentalnih stanja kod djece i mladih o kojima se govorilo, na šta je Emana Tabaković odgovorila da je mnogo lakše reći neke lične stvari, povjeriti se trećoj osobi kako bi se izbjegle osude jer, iz njenog iskustva, mladi ne nailaze na razumijevanje u porodicama i da je odnos između roditelja i djece nešto na čemu se treba više raditi.

Dženita Imamović Omerović smatra da je najvažnije da se čuje mišljenje publike koja nije u funkciji žirija s obzirom na to da je tema angažovana i da se vidi da li je do njih dopirala poruka i ideje ove predstave.

Suad Velagić ističe da je ova predstava veoma bitna jer postavlja pitanje današnje porodice, koliko je disfunkcionalna i koliko je u krizi. Kao prosvjetni radnik, najbolje može vidjeti koliko zapravo djeca nemaju s kim da razgovaraju, a Strajo Krsmanović dodaje da je važno da se kompletna krivica ne prebacuje na porodice jer je mnogo faktora koji utiču na to.

Tidža Čaušević je osjetila potrebu da se obrati sa aspekta roditelja jer na dijete utiče mnogo više faktora pored porodice (mediji, društvo, škola, uža i šira porodica). Danas porodica mora da radi mnogo više da bi bila zaštitni faktor i više se radi o generacijskim razlikama između roditelja i djece što zahtijeva dodatnu edukaciju roditelja kako bi djecu pripremili za svijet.

Amar Velagić je pohvalio prepoznatljivost simbola depresije.

Seanada Milanović je pohvalila mladi ansambl koji je uvijek fascinantan kao i njihovo vladanje scenom, sigurnost i zato im publika vjeruje. Lijepo je da pričaju i promišljaju o depresiji kako oni sami ne bi bili depresivni.

Za kraj, Dženita Imamović Omerović je uputila čestitke Seadu Đuliću za čitav niz godina koje posvećuje mladim ljudima, da ih se tiču teme o kojima pričaju i da imaju želju da njima mijenjaju svijet na bolje, barem u onolikoj mjeri koliko to teatar može. Sugerisala je da bi za mlade ljude bilo mnogo korisnije da se bave samom radnjom koja je postupna, logična i svrsishodna i da putem nje dolaze do određenih emocija, a da se manje bave stanjima.

SA PREDSTAVE

SMRT JE MOJA LJUBAV

MTM Mostar

KNJIGA UTISAKA

SMRT JE MOJA LJUBAV

Baš bezveze!

Dosadno

Najobičnija predstava o depresiji ☹️

Teška i jeziva predstava!

Pohvale glumcima!

Very good

Excellent job!

Najbolja predstava isk!

Ni Boula nisu razumjeli 😏

Najbolji dio je glumica u crvenoj suknji.

Poljubite Aljošu za mene.

Odlična tema, s minijturnim nepovezanostima za koje bismo voljeli da se iščisti, ali razvalili!

Ma sve top.

PREDSTAVLJAMO

EMANA TABAKOVIĆ

glumica u predstavi
“Smrt je moja ljubav”

Predstavite nam ukratko sebe, svoje pozorište i Vaše iskustvo kao člana!

Ja sam Emana Tabaković, imam 17 godina i pohađam Drugu gimnaziju Mostar. Teatrom s bavim već neke 3 godine, počela sam u osnovnoj školi preko radionica i volontiranja, a zatim sam se priključila MTM-u. Teatar mi je pružio jako divna poznanstva i putovanja, upoznala sam jako puno ljudi, ali mi je pružio i priliku da odmorim od problema i ostavim sve ono što me muči ispred vrata.

Kako je tekao proces nastanka Vaše predstave/uloge?

Ja tumačim ulogu Ofelije. Dakle neki teški psihofenomen. Što se tiče pripreme predstave, prvo smo razgovarali sa ljudima koji zaista imaju ove probleme i na neki način smo kupili te priče – tako da sve što smo mi zapravo rekli jeste prava i originalna priča. Mi radimo s tim ljudima a bismo ih bolje razumjeli i našli način da im pomognemo. Sve je to potaklo žar da radimo na ovoj temi. Nije bilo teško suosjećati s njima s obzirom da statistika o mentalnom zdravlju kaže da je situacija sve gora, tako da smo se odlučili baviti ovime. Bila je čast raditi na ovoj predstavi, pogotovo kada vidimo ljude koji imaju određene probleme s mentalnim zdravljem u publici, i kako im izmamimo osmijeh. Sreća koju osjetimo kada to postignemo ne može se kupiti ničim.

Kakav je osjećaj Vama individualno, ali i Vašem ansamblu biti u najpozorišnijem gradu, u Bugojnu na FEDRI?

Ovo mi je drugi put na FEDRI, s tim da je prvi put bio na pedesetoj godišnjici prošle godine. Tako ste divni i gostoprimitljivi i kada sam saznala da se opet vraćamo na FEDRU, bila sam jako sretna. Svima nama je to velika čast. Hvala vam!

RAZGOVOR SA...

SEAD ĐULIĆ

Režiser predstave
SMRT JE MOJA LJUBAV

Razgovaramo sa Sejadom Đulićem, redateljem predstave “Smrt je moja ljubav”, mostarskog MTM. Ovo je 51. FEDRA, vi ste bili mnogo puta na ovom festivalu i zasigurno ste kompetenta osoba da nam ukratko iznesete neko svoje iskustvo i doživljaj ovog festivala.

Sama činjenica da Festival postoji i da ima dovoljno zainteresiranih pozorišta potvrđuje da amaterizma ima i da postoji uprkos brojnim nedaćama. Za ovih pedeset godina postojanja Festivala FEDRA možemo uočiti ogromne razlike u razvoju amaterizma. Mislim da nam ne treba stroga podjela na amatersko i profesionalno pozorište. Sadašnja FEDRA svjedoči da postoji dobro i loše pozorište, ko ga proizvodi na sceni je potpuno irelevantno. Mi danas na FEDRI gledamo i profesionalce i profesore akademija, koji uče druge umjetnosti glume, i njihove kolege neprofesionalce koji se sa njima poprilično ravnopravno nose. Jedni druge nadahnjuju, jedni imaju više zanata, a drugi više ludosti i više nadahnuća na kraju krajeva. Kad se to spoji, dođemo do nečeg što je Eudenijs Barba svojevremeno formulisao kao “treći teatar”, profesionalni angažman-amaterska ljubav. Čini mi se da se FEDRA upravo tome približava. Značajno je također i to što je došlo do podmlađivanja FEDRE. Nekada je bilo pa gotovo nezamislivo da se pojavljuju mladi i djeca izuzev ako je baš u predstavi bilo potrebno dijete. Danas na FEDRI imamo čitave predstave sa mladim ljudima koji igraju i bivaju za to nagrađeni. Moje je mišljenje da je to jako dobro i da zbog toga FEDRA ima budućnost. Odmakli smo se od onog od čega je krenula, sve se mijenja, zašto bi konzervirali FEDRU iz ‘59. ili ‘69. kad se čitavo društvo mijenja. Mislim čak da je FEDRA društveno angažovanija nego ikada kroz svoje postojanje.

Vi i vaš teatar dolazite iz Mostara, kažite nam kakva je situacija kada je u pitanju amaterizam u vašoj sredini. Na koji način MTM opstaje i radi sve ove godine. Ima li još nekih pozorišnih grupa osim MTM-a.

Ima grupa koje niču, koje se razvijaju, na sveučilištu ima jedna grupa koja povremeno radi. Međutim, ono što je problem je to što nema kontinuiteta. Nažalost, amatersko pozorište “Abrašević”, jedna amaterska institucija, više zapravo ne postoji. Ona je transformisana u nešto drugo i oni se pozorištem više ne bave. Tako da je MTM jedina institucija koja ima kontinuitet. Mi smo i onda a i danas poprilično drugačiji. Mi uvijek kažemo da nama predstava nije primarni cilj, iako smo teatar. Imamo ih, nastaju, ali nam je primarni cilj razvoj kreativnosti djece i mladi. Mi nikada ne kažemo da držimo školu glume, mislimo da je to pogrešno bez obzira što se mnogi ne slažu s tim. Mi razvijamo sve kreativne potencijale mladih ljudi slijedeći ono što nam oni nude. Za šta će se oni opredijeliti, to će se vidjeti kasnije. Držimo se, rekao bih, jedne premise, jednog aksioma, važnije je u omladiskom teatru- šta nego kako. Naravno, težimo da to “kako” što više primaknemo onom “šta”. Bitno je da se ti mladi ljudi kroz razvoj kreativnosti uče i školuju. Naravno, želimo i da budemo društveno angažirani. Vrlo je bitno da ti mladi ljudi progovore o onome šta se događa u društvu i onome šta ga se tiče. Treba istaći i da se trudimo da mladi prođu što više vrsta teatarske edukacije u pozorištu. Oni nauče pomalo i Stanislavskog i Brehta i Čehova itd.

Šta nam možete reći o predstavi sa kojom ove godine nastupate na FEDRI?

Ova predstava je nastala iz dva razloga. Ona je posvećena našoj kolegici, glumici Amri Prutini, koja je, nažalost, prije dvije godine preminula. Uzeli smo neke umjetničke fragmente iz njenog života, neke njene pjesme i neke životne probleme koje je imala. S druge strane, okidač je bio jedna djevojčica iz dječije grupe, koja je jednom prilikom rekla da joj se taj dan na probi ne radi jer je depresivna. Nakon razgovora sa majkom saznao sam da ona pati od depresije i da ide i na terapije. Onda smo krenuli istraživati i došli smo do nekih rezultata, do nekih ozbiljnih studija na području Bosne i Hercegovine gdje jedno od zaključnih razmatranja završava rečenicom da u Bosni i Hercegovini nije mentalno stanje djece i omladine loše nego da je pandemija lošeg stanja. Kada je sama predstava u pitanju, upustili smo se u istraživanje i došli do nekih scenskih rješenja koja smo stavili u predstavu. Predstava je u izrazu, da tako kažem, prepoznatljiva za teatar MTM. Ima tu neverbalnih scena, ima scena gdje se govori, fragmentna je dramaturgija. Dakle, nešto je što bi, po mom sudu, bilo dobro da svaki roditelj, svako onaj koji radi sa djecom i omladinom pogleda.

OKRUGLI STO

ŽENSKI SNOVI

Strajo Krsmanović je predstavio četiri dame iz ove predstave riječima da su njegove simpatije na strani predstave bez obzira na dosta scenskih problema. Prije svega jer se Anela Križanac, režiserka i glumica u predstavi, poslije završene dramaturgije vratila u svoje mjesto i pokrenula pozorište, a odnedavno i Regionalni festival monodrame „inBox“. Pozvao je Anelu da nešto više kaže o pozorištu i aktuelnostima u istom kao i otkud baš ova predstava.

Anela Križanac je rekla da su pozorište pokrenuli prije 17 godina počevši prvo raditi sa djecom, a onda su uključivali i odrasle. Biraju teme koje su im zanimljive i uz koje će se moći zabaviti. Ova predstava je nastala jer ih lokalni uslovi nerviraju s obzirom da se stalno suočavaju sa ljudima u uredima koji nisu kompetentni. Izabrale su tekst mlade dramaturginje Ane Dragozet koji su prilagodili. Inače, jako im je važno pozorište koje im služi kao utočište u kojem se lijepo osjećaju. Ponosni su na svoj veliki Festival „inBox“ kojeg je iznjedrio mali „Korifej“. Strajo Krsmanović je primijetio dobru reakciju publike na predstavu, što je jako bitno, bez obzira na neke scenske probleme u predstavi, kojih su, vjerovatno, i one svjesne.

Dženita Imamović Omerović je čestitala ansamblu na predstavi jer su apsolutno dokazale najbitniju definiciju glume: ti i ja – činimo se. U jednostavnosti je kvalitet i to je kod njih vidljivo. Ovo, po njenom mišljenju, nije nimalo jeftina predstava koja podilazi publici jer su na vrlo ozbiljan način pristupile svojim karakterima i ulogama i bez stida mogu da se pojave i na profesionalnoj sceni i pričaju svoju priču koja je vrlo aktuelna. Čestitala je Aneli što se bori za svoju sredinu jer je to ogromna stvar.

Andrijana Gavrić se složila sa Dženitom u svemu jer je uživala gledajući predstavu koja joj je držala pažnju i nasmijala je, tako da je poželjela da igraju i u Sarajevu.

Božana Bijelić se također složila sa svojim kolegicama iz žirija rekavši da su glumice na samom početku predstave prebacile rampu, i da je predstava bila i mnogo duža, ona bi je rado gledala. Strajo Krsmanović smatra da predstava ima nedostatak tempa – ritma jer je u prvom planu tekst, a ne igra, što je inače boljka amaterizma, ali što duže budu igrale, ovaj problem će nestajati jer je njihova želja za igrom vidljiva.

Dženita Imamović Omerović se nije složila sa Strajom da tempo – ritam ima problema jer su one prosto vladale scenom, čisto, jednostavno, disciplinovano i šarmantno, baš kakva i treba biti komedija. Bez obzira što je Anela po struci dramaturginja, uspjela je da prenese svojim kolegicama osnove glumačkog zanata.

Vanja Džambas, koja je igrala lik Lidije, je rekla da su imale najbolju učiteljicu jer su radile po Anelinim uputama, i gradile svoje likove vrlo studiozno, promišljajući i kod kuće o njima. Najbitnije je da su njih četiri međusobno kliknule i zato im je sve bilo mnogo jednostavnije.

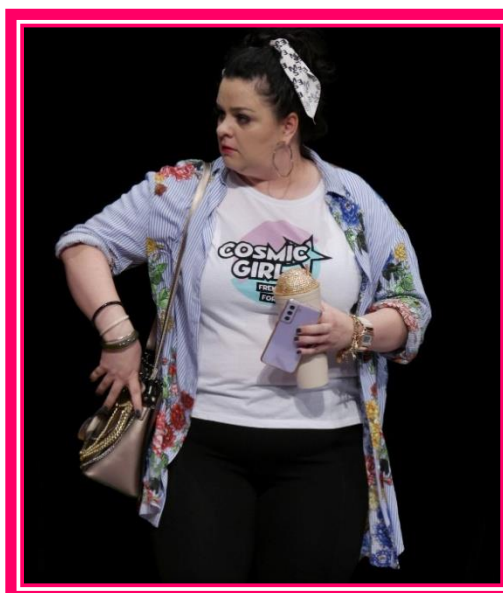
Branka Stjepanović je rekla da je presretna što je dio ove predstave otkrivši nam da nije uspjela ove godine biti na obilježavanju 40 godina svoje mature, ali da joj je bila ogromna čast da svojim kolegama opravda izostanak jer je učesnica na državnom pozorišnom festivalu. Zahvalila se na tome svojim kolegicama i organizatorima Festivala.

SA PREDSTAVE

ŽENSKI SNOVI

Kazalište mladih KORIFEJ

KNJIGA UTISAKA ŽENSKI SNOVI

Odlično je bilo!

„Oj, jest predobra.“

Vrh!

Presmiješno!

Predivne ste! Nastavite dalje! Dođite ponovo u Bugojno.

Predobro je bilo.

Svaka čast!

„Komedija živa.“

Jako zanimljivo!

Svaka čast! Energija do kraja!

Osvježenje za dušu. Ljubav iz Teatra mladih Goražde.

Draga Marina, sva sam se naježila!

Daleko najbolji.

Uživala sam u svakom trenutku.

„BRAVO DJEVOJKE“ DŽ. J.

Predstava je bila presmiješna, do sada, najbolja.

Teta Marina, najbolja.

Genijalne ste + roza vam divno stoji.

Srce ste sve tri.

Volim.

PREDSTAVLJAMO

VANJA DŽAMBAS

glumica u predstavi
“Ženski snovi”

Predstavite nam ukratko sebe, svoje pozorište i Vaše iskustvo kao člana!

Ja sam Vanja Džambas i odnedavno sam članica Kazališta mladih „Korifej“. U ovoj predstavi igram od njenog postavljanja na scenu – prošle godine.

Kako je tekao proces nastanka Vaše predstave/uloge?

Što se tiče spremanja predstave – to je bilo pravo zadovoljstvo, pogotovo raditi sa ovim divnim ženama. Iako sam novi kolač (tek sam se pridružila ekipi), odmah smo se srodile. Bez jake ekipe nema ni dobre predstave. To je zaista ključ uspjeha – kada smo svi zajedno u trupi i jedne smo drugima uvijek od pomoći. Eto, baš smo kliknule jedna s drugom, trećom i četvrtom i bilo mi je zaista zadovoljstvo raditi na ovoj predstavi. Prije svega, tekst je odličan, redateljica je zaista broj jedan. Radile smo na ulogama pozorno, onako vrlo profesionalno!

Kakav je osjećaj Vama individualno, ali i Vašem ansamblu biti u najpozorišnjem gradu, u Bugojnu na FEDRI?

Ovo je za nas bilo jedno posebno zadovoljstvo – prvo što smo uopće dobile priliku da igramo, što smo ušle u selekciju, drugo što je publika dala vrlo pozitivnu reakciju – disali su s nama, dobro su nas prihvatili od trenutka kad smo kročile na scenu. Sve u svemu dobili smo dobar feedback i sve je to rezultiralo dobrom energijom, velikim pljeskom, te mislim da smo i mi i publika zadovoljni!

RAZGOVOR SA...

ANELA KRIŽANAC

**Režiserka predstave
 ŽENSKI SNOVI**

Anela Križanac je rediteljka predstave “Ženski snovi” Kazališta mladih “Korifej” iz Nove Bile. Prvi put ste na našem Festivalu, kakvi su utisci?

Da, prvi put smo na Festivalu i prvi utisci su jako pozitivni, osjeti se ta festivalska atmosfera u gradu.

Recite nam nešto o vašoj predstavi, šta publika može očekivati od vaše predstave?

Sve je spremno što se nas tiče, jedva čekamo da je igramo i da vidimo kakve će biti reakcije publike. Ovo će biti deseto igranje ove predstave. Predstava je dosada dosta dobro primljena od strane publike. Predstava je dosta aktualna, ima aktualnu temu. To je priča o četiri prijateljice koje odluče promijeniti neke stvari u svojoj sredini. Da bi to uspjele, odlučuju da osnuju političku stranku. Ulaze u kampanju što prouzrokuje mnoge komične situacije što, zapravo, čini okosnicu predstave.

Interesantno je to da je ekipa apsolutno ženska. Kako je vama bilo raditi sa ženama, predstavu o ženama i kako je vaša lokalna zajednica reagovala na predstavu?

Mi se beskrajno zabavljamo radeći naše predstave. Budući da smo ženski ansambl, trudimo se da upravo obrađujemo teme koje se tiču žena i zaista se beskrajno zabavljamo. Na taj način, zapravo, provjeravamo da li je predstava dobra ili nije. Ukoliko nama nije zabavno dok je radimo, ona vjerovatno neće biti zabavna ni našoj publici. Kako je ova predstava nama bila zabavna dok smo je radili, tako je i publika do sada jako dobro reagirala. Publika u Travniku, u Vitezu, gdje god da smo je igrali, tražila je mjesto više, tražila se repriza, zato što predstava propituje temeljne ljudske vrijednosti koje su se, čini mi se, malo poremetile u našem društvu. Predstava sve to radi na jedan šarmantan ženski način.

Kažite nam kako je nastalo vaše pozorište i kakvi su planovi za budućnost?

“Korifej” postoji sedamnaest godina. Krenuli smo kao jedno samozatajno kazalište, malo kazalište, koje je u početku radilo sa djecom a kasnije se pojavila i odrasla scena. Mi do sada imamo 24 premijere. Najčešće se radi o domaćim autorima, ono čime se “Korifej” može pohvaliti jeste regionalna produkcija festivala monodrame “inBoks”. Na to smo jako ponosni. Osim toga “Korifej” je producirao dugometražni dokumentarni film “Praznine” koji govori o ubojstvima djece u ratu. Zatim je producirao jedan reklamni spot. U svakom slučaju, “Korifej” se trudi da ima svoje mjesto u kulturnom eteru naše države.

MLADI KRITIČARI

HANA MILANOVIĆ

Studentica

Još jedan dan festivala je iza nas, a mi smo odgledali dvije jednako važne, ali u isto vrijeme toliko različite predstave. MTM nas sa autorskim projektom Seada Đulića uvlači duboko unutar uma mladih ljudi i za sobom povlači nekoliko intrigantnih pitanja: „Kako pomoći sebi, drugima te koga na kraju dana krivimo?“. Seadova društveno-angažirana i radoznala ekipa, uigrano i tačno se nosila sa teškim teretom mladih. Jedna od divnih poruka koje su prenijeli bila je i ta da je predstava posvećena njihovoj poznanici i prije svega prijateljici Amri Prutina koja se i sama suočavala sa istim problemom, depresijom. S druge strane, sinoć smo gledali i nešto drugačije. Kazalište mladih „Korifej“ pozabavilo se temom žene i njenim statusom u društvu. Komična nota predstave, unijela je svježinu na našu scenu i zabavila publiku. Bez obzira na dobru zabavu, bila je uočljiva amaterska igra glumica. Očigledno je bilo da nisu opterećene krajnjim rezultatom, što je veoma pohvalno s obzirom da im je ovo prvo pojavljivanje na festivalu. Nadamo se da ćemo ih viđati i na narednim susretima, sa istom zaraznom i dobrom energijom. Naša publika je jučer prošla kroz cijeli spektar i rolerkoster. Radujem se novom danu i novim iskustvima!

ČETVRTI DAN DRUŽENJA

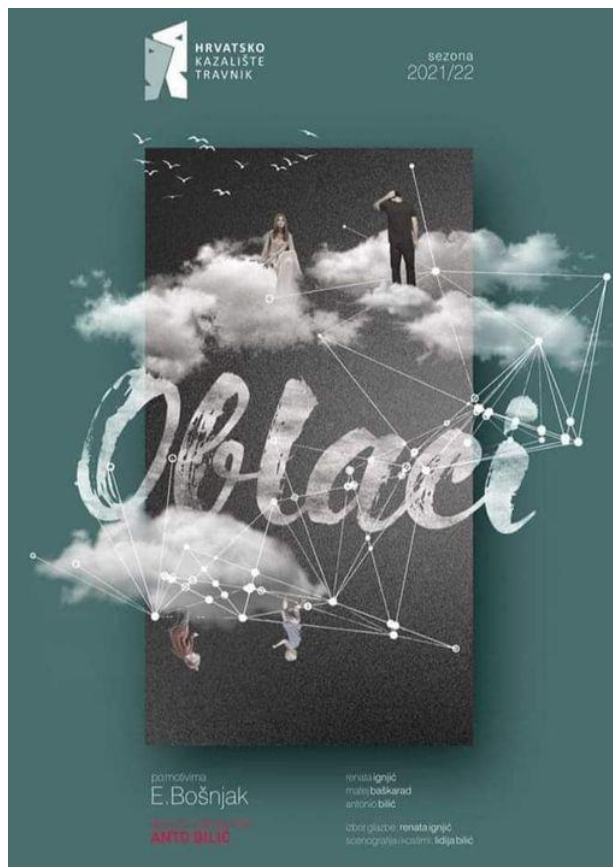

VEČERAS

Takmičarski program

Mala sala

20,30 sati

**Hrvatsko amatersko
kazalište Travnik**

OBLACI

Režija: Anto Bilić
Igraju:

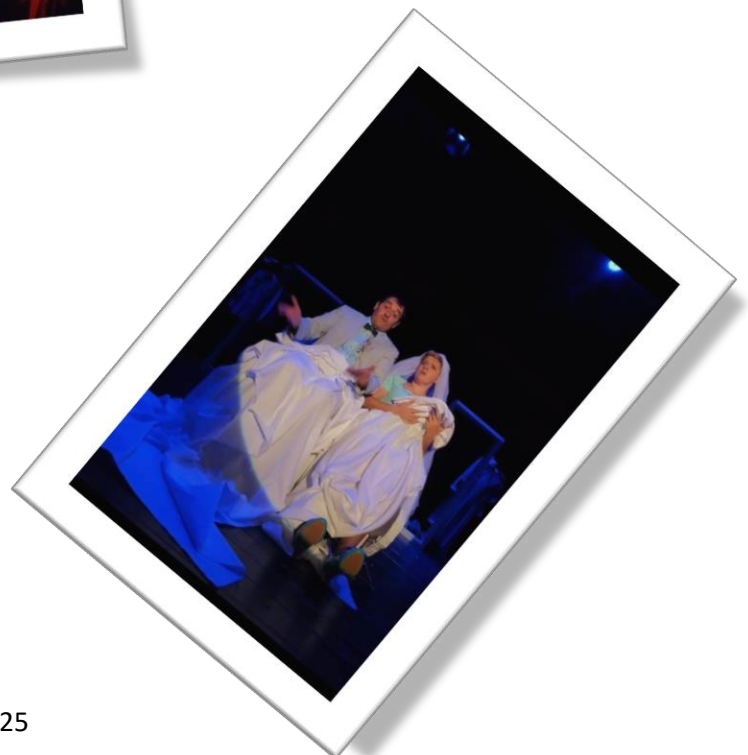
Renata Ignjić
Matej Baškarad
Antonio Balić

Izbor muzike: Renata Ignjić
Scenografija i kostimi: Lidija Bilić

O PREDSTAVI OBLACI

Trivijalni žanrovi, kako književni, tako i televizijski (sapunice, reality TV) ljubav, brak i bračni život uglavnom prikazuju kao ultimativni cilj ljudskog postojanja, koji kada se ostvari, naše živote pretvara u idilu. Sve sjedne na svoje mjesto i tako bude do kraja života. Ljubavni odnosi se idealiziraju, (pre)romantiziraju.

Međutim, “Oblaci” nam tu temu komuniciraju na sasvim drugi način, prizeman i iskren. Ta iskrenost nasmijava, ali i šokira gledatelja, koji se može poistovijetiti sa situacijama bračnog para. Voajeri smo u njihove misli, intimu, u kojoj vidimo sebe, naše životne pobjede, poraze i strahove.

O REŽISERU

Anto Bilić

Anto Bilić je rođen 1972. godine u Travniku gdje završava osnovnu i srednju školu. Od sedme godine je aktivan član pozorišta u Travniku s kojim sudjeluje na svim relevantnim festivalima bivše države. Utemeljitelj je i osnivač Hrvatskog kazališta Travnik koje djeluje od 1993. godine te aktivno promiče kulturu bh. čovjeka u EU i svijetu. 1999. godine započinje izgradnju zgrade kazališta u Travniku koja je dovršena putem raznih oblika pomoći, a najviše zahvaljujući Nizozemskoj zakladi za susrete mladih u Europi i pomoći Vlade RH kao i lokalnim BiH vlastima i ministarstvima. Magistrirao je ekonomiju s temom: PRILAGODBA BOSNE I HERCEGOVINE EUROPSKOM SOCIJALNOM PROSTORU što se kao tema koristi na mnogim predavanjima i pitanjima koja BiH mora ispuniti pri pristupu u EU. U Hrvatskom kazalištu Travnik radi, režira i postavlja vrhunska djela s kojima osvaja sve relevantne festivale u regiji. Trenutno je intendant Hrvatskog kazališta Travnik koje broji 60 članova sa stalnim repertoarom i svojom vlastitom zgradom. Zanimljivo je za kazalište da se samofinancira. Sudionik je brojnih programa i projekta Europske unije (Erasmus + i programa UNDP).

O POZORIŠTU

**Hrvatsko amatersko
 kazalište Travnik**

Hrvatsko kazalište Travnik utemeljeno je u Novoj Biloj (Travnik) 1993. godine. Kazalište koje okuplja veliki broj entuzijasta vodi ravnatelj Anto Bilić i zahvaljujući svima njima aktivno se radi i promiče kultura bosanskohercegovačkog čovjeka po Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Europskoj uniji. Kazalište je osvojilo sve relevantne amaterske festivale u BiH i zemljama u okruženju. Na tri kazališne scene (maloj, srednjoj i velikoj) izvode se svi žanrovi predstava za djecu i odrasle: klasične, alternativne, lutkarske. Najveća kulturna manifestacija koju obilježava Kazalište od 1994. godine su "Andrićevi dani". Kazalište nije na proračunu, te se financira putem javnih natječaja i javnih poziva. U Novoj Biloj u najtežim ratnim vremenima, na vlastitu inicijativu mladih ljudi volonteri su i u tom tako teškom periodu našli vremena i za umjetnost, kazališni izričaj kao i nadu za bolja vremena. Općinsko poglavarstvo Travnik 1995.godine utemeljuje Hrvatsko amatersko kazalište Travnik kao javnu ustanovu tako da je ovo i dan danas, pored HNK u Mostaru, jedino Kazalište sa hrvatskim predznakom u BiH.

DANAS

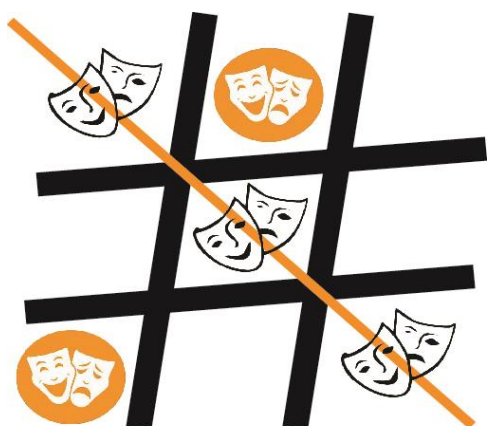
Prateći program

Pozorišna dvorana

12,30 sati

Prezentacija radionica

**TEATAR I JA: IZGRADNJA
 ŽIVOTNIH VJEŠTINA KROZ
 UMJETNOST**
**OKUP Bugojno: projekat
 MAKERS**

**PROLJETNO
 BUĐENJE**

Voditelji: Senad Milanović,
 Benjamin Konjicija, Abas Hamzi

Koordinatorica: Adna Rizvan

Igraju:

Nadja Selimi	Emina Malkoč
Lamija Saliha Čačković	Ivan Rebac
Sara Kadrić	Said Bučo
Faruk Bečić	Adin Šakrak
Roni Baker	Ilma Karović
Eldar Alibegović	Morena Helena Schirone
Nadir Bečić	Mak Resumović
Edna Topalović	Adna Obuća
Dalal Ćeso	Azra Halilović
Jasmina Kurbegović	Irhad Topčić
Dženita Topčić	Amila Hamzić
Deni Karadža	Azra Dželilhodžić
Amina Mašić	

Projekt „Teatar i ja: izgradnja životnih vještina kroz umjetnost“ provodi se u tri lokalne zajednice u Bosni i Hercegovini - Bugojnu, Brčkom i Gorazdu gdje je ukupno 30 mladih kroz trodnevne radionice kreiralo svoje kratke teatarske etide. Kao inspiracija i dramski predložak koristio se tekst “Buđenje proljeća” Franka Wedekinda, a učesnici su ga svojim promišljanjem donijeli u savremeni kontekst. Prezentacija radionica ili #proLjetnobuđenje predstavlja snagu, hrabrost i kreativnost mladih koji su svoj glas pretočili u teatar. Projekat provodi Omladinska kulturno-umjetnička platforma Bugojno u okviru projekta “Aktivizam, angažman i odgovorna rješenja” (MAKERS) kojeg implementira Razvojni program Ujedinjenih nacija (UNDP) uz podršku Porticus fondacije.

NAJAVLJUJEMO ZA SUTRA... TAKMIČARSKI PROGRAM

Utorak, 18.7.2023.

Mala sala

20,30 sati

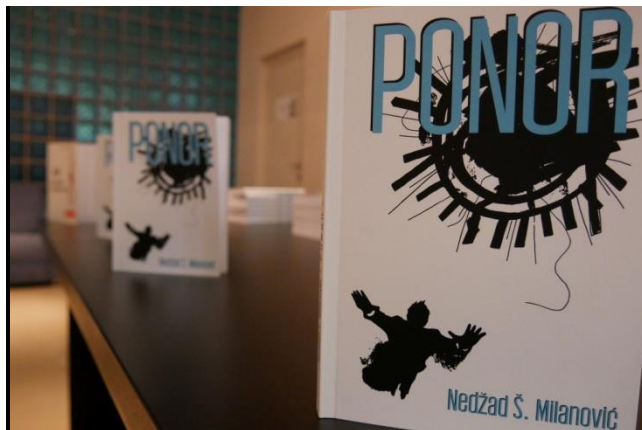
**Gradsko pozorište
Trebinje**

POMRAČENJE
(po motivima “Perfetti sconosciuti”, Paolo Genovese)

Režija: Siniša Tešanović

NAJAVLJUJEMO ZA SUTRA... PRATEĆI PROGRAM

Utorak, 18.7.2023.
Mala sala
19,00 sati

Promocija romana

PONOR

Nedžad Milanović

EDO VON KORJENIĆ, VON OVO VON ONO

NADA BEZ NADE

**Čemu mogu još da se nadam
netkom lijepom stihu
kojeg ćeš okovati u rani mraz
tužnih vrba nad rijekom
čemu ja još mogu da se nadam
žutom lišću na čemernom putu
tebi
usamljenijoj od uloge
koju si odigrala ljubavi
večeras**

KLOŠARENILO

VIC DANA

Sjede momak i djevojka:

ON: Čime se ti baviš?

ONA: Režijom.

ON: Aaaaa, to ono voda, struja...?

Pomoć za bolje tumačenje, doživljaj vica i eventualnu primjenu istog u svakodnevnom životu!

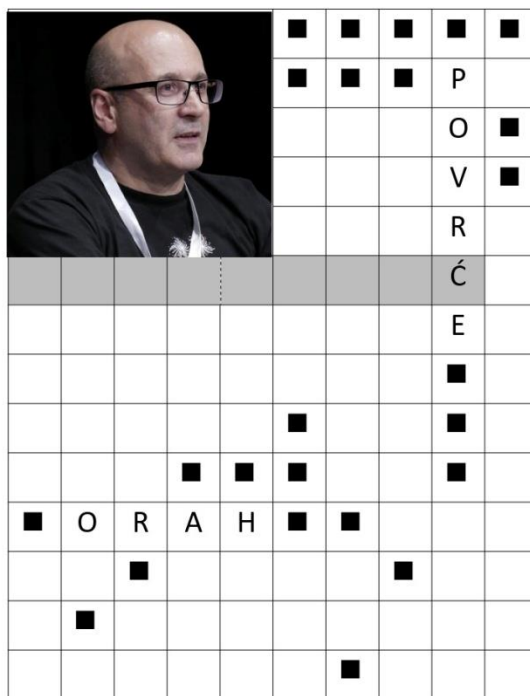
Zaista je upitan njen odnos prema svakodnevnom životu. Sa koliko agresije ona nastupa prema njemu. Mada, nadobudnost se osjeti i u njegovom tonu, iako ono čime se on bavi možemo tek slutiti. Kad po treći put pročitamo dijalog, jasno nam je da je ona najvjerojatnije u drugom stanju, ali ne možemo sa sigurnošću reći spol djeteta. Na koncu, danas je moderno u svijetu da dijete tek u punoljetstvu određuje svoj rod, broj i padež.

FEDRICAJZLA

Za onoga ko pronade najviše grešaka u svakom narednom Biltenu i pošalje na mesinder stranicu KSC-a Bugojno nagrada je ulaznica za predstavu u takmičarskom programu za sljedeći dan. 😊

FEDRIŽALJKA

Rješenja slati u vidu slike na mesinder stranicu KSC-a Bugojno. Za prva 3 tačna rješenja nagrada je ulaznica za predstavu u takmičarskom programu "Oblaci" – HAK Travnik (3 ulaznice) koja igra u ponedjeljak 17.7.2023. u 20:30 sati.

OKOMITO: AUTOR, KSC, NARATOR, TEATAR, OVAJ, BLAM, REŽIJA, PUBLIKUM, RADIONICA, POVRČE, OKER, MODERATORI

VODORAVNO: ORAH, BINA, VOLONTER, CRVENA, TRI, PR

Pojmove iz priloženog popisa razmjestite u mrežu FEDRIŽALJKE. Pravilnim razmještanjem, u posebno osjenčenim poljima dobit ćete ime i prezime reditelja jedne od predstava 51. FEDRE! Križaljku rješavate po primjeru upisanih pojmova: **POVRČE i ORAH.**

SRETNOST!

HINT: POREDALI SMO VAM POJMOVE OD LIJEVO KA DESNO :)

OBAZIRANJA...

FEDRO: Šta ti je, djeluješ otužno.

FEDRINICA: Skontala sam da sam depresivna.

FEDRO: Po čemu?

FEDRINICA: Razvijam pitu, a misli me more. Ko sam ja? Gdje je moje mjesto u svijetu? Šta je smisao života?

FEDRO: I, završi li posao?

FEDRINICA: Koji posao?

FEDRO: Jesi li razvila pitu do kraja?

FEDRINICA: Aaa to. Jesam. Šta bi ti jeo da ti nije mene?

FEDRO: Čuj šta bih jeo. Da sam znao da će burek biti par maraka, a da možeš ženu naći za nekoliko desetina maraka, ne bih se nikad ženio.

FEDRINICA: Dobro, a ko bi ti prao gaće?

FEDRO: Ima mašina. Ne pereš ih ni ti ručno. A da sam znao da ćeš prigovarati, nikad ti mašinu za veš ne bi očima vidjela. Tačno sam te razmazio.

FEDRINICA: Ti mene razmazio? Gledam oni muški svojim ženama ulivaju sok u čašu, drže im stolicu kad sjedaju, a ti...

FEDRO: Matere ti, što bih se ja slutio da ćeš biti nepokretna?

FEDRINICA: Slutnja je to što bi mi nasuo sok?

FEDRO: Nego šta je. Zdrava žena, a ja joj sipam sok. Ho'š da te spuca moždani. Eto, onda ću ti sipati sok. Šta me srkletiš?

FEDRINICA: Tačno ću se i ja kandidovati za vijeće.

FEDRO: Ti? Za koje vijeće?

FEDRINICA: Za općinsko. Onda ćeš me moliti da ti nešto naštelim.

FEDRO: Znaš kad ću te moliti? Kad umrem i to namrtvo, eto tad.

FEDRINICA: Ne bih ti svakako ništa ni naštelila. Samo bih ti obećala, a onda te haknula i smijala ti se iza leđa, k'o pravi političar.

FEDRO: Mog'o bih ja tebe našteliti. Znaš! A možeš se kandidovati samo u vijeće babuskara zvocavih.

FEDRINICA: (sebi u njedra) Dabogda se zadavio sa tom kahvom pa da se na miru kandidujem i započnem pobjedničku kampanju.

DIREKTOR FESTIVALA
Mirza Idrizović

SELEKTOR
Vahid Duraković

STRUČNI ŽIRI
Adrijana Gavrić
Božana Bijelić
Dženita Omerović

MODERATOR OKRUGLIH
STOLOVA
Strajo Kršmanović

ORGANIZACIONI ODBOR
Hasan Ajkunić
Senada Milanović
Nedžad Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Haris Haznedarević
Antonio Džolan
Vahid Duraković
Tidža Čaušević
Elma Idrizović
Adna Rizvan

ŽIRI PUBLIKE
Fatima Aletić
Sead Karadža
Senad Jusić Čupo
Edo Korjenić
Emina Hozić
Ajla Sušić
Dunja Boburov
Ilhana Bušatlić
Tidža Čaušević

ORGANIZATOR KULTURNIH
AKTIVNOSTI:
Vahid Duraković

PR ODJEL
Adna Rizvan
Azra Huskić
Adin Kurbegović
Eldar Ramić

REDAKCIJA BILTENA
Nedžad Milanović, urednik
Ermina Musić, tehnički urednik
Suad Velagić
Mirza Bušatlić
Belma Šabić
Senada Milanović

FOTOGRAFIJA, SNIMANJE I MONTAŽA
Edin Čatić Bato

UREDNIK INTERNET STRANICE
Edin Čatić Bato

SARADNICI
Emina Duradbegović
Selma Haznedarević
Selma Huskić
Sara Šutković
Ines Fuka
Elma Dautbegović
Azra Halilović
Azra Dželihodžić
Ajna Kravac
Amila Hamzić
Adem Ugarak

TEHNIČKA EKIPA
Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Mahmut Ždralović
Adin Zajmović
Jusuf Hozić Caci
Armin Bevrnja
Denis Batić

DIZAJN PLAKATA I VIZUALNOG IDENTITETA
FESTIVALA
Antonio Džolan

LEKTOR
Senada Milanović

IZDAVAČ
JU KSC Bugojno

ZA IZDAVAČA
Mirza Idrizović, direktor

ŠTAMPA ŠTAMPA
Bugojno

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

-POLICIJA 122
-VATROGASCI 123
-HITNA POMOĆ 124
-PORTIRNICA KSC-a 030/509-722
-AUTOBUSNA STANICA 030/251-789
-HOTEL VILLA GRANDE 062/500-577
-DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720
-UREDNIK BILTENA 061/796-877
Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe HOLLYWOOD, caffè
STORY i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)